

ten ligesom tidligere giver nogen Rentegodtgørelse til Hjælp til saadanne Laan. Den første Henvendelse, vi i saa Henseende fik fra de interesserede Kommuner's Side, var en Henvendelse om Medvirkning til Laanenes Optagelse ved at yde Statsgaranti. Paa det Tidspunkt, hvor dette Ønske blev fremhævet for os, kunde Ministeriet kun love at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse paa et senere Tidspunkt, nemlig naar Staten havde faaet sine egne Laaneforhold ordnet; men det afvistes ikke fra Ministeriets Side. Efter at Statens Laan var ordnet, kom der en ny Henvendelse fra de interesserede Kommunerepræsentanter om Forhandlinger med Finansministeren og mig. Disse Forhandlinger resulterede i, at vi efter en Forhandling med de finansielle Kredse om, hvorledes Betingelserne laa for at optage saadanne Kommunelaan, kom til det Resultat, at det vilde være rigtigt at give Tilsagn om at ville søge Lovhjemmel for at kunne yde Statsgaranti. I dette Lovforslag er der da søgt Bemyndigelse for Ministeriet til at yde Statsgaranti for saadanne Laan til Iværksættelse af Arbejder. Efter Finansministerens Ønske er Maksimumsbeløbet for Statsgarantien fastsat i Lovforslaget og fastsat til 70 Mill. Kr. Efter de Forhandlinger, jeg har ført, maa jeg ogsaa mene, at det vil være forsvarligt at holde sig indenfor dette Maksimumsbeløb.

Det andet Ønske var altsaa dette, at der blev ydet en Rentegodtgørelse. Efter at det ved Møder i denne Maaned var blevet klart, at Kommunerne maatte fastholde dette Ønske, blev der ogsaa herom optaget en Forhandling mellem Finansministeren og mig, og der blev derefter givet Tilsagn om, at man vilde søge Statshjemmel for at yde en Rentegodtgørelse af indtil 1½ pCt. halvaarlig i 10 Aar. I de tidligere Forslag var det 8 Aar, men man har ment efter de Ønsker, der fremkom fra Kommunerepræsentanternes Side, at kunne forsvare at strække sig saa vidt som til disse 10 Aar. Rentegarantien ydes alle Laan, uanset om de er Dele af et samlet Laan, eller om de optages af Kommuner paa anden Maade. Med Hensyn til Laanenes Størrelse, eventuelt altsaa et samlet Laans Størrelse og da dettes Fordeling mellem de interesserede Kommuner, vil der blive forhandlet nærmere mellem Ministeriet og Kommunerepræsentanterne. Det er ganske rimeligt, at der kan fremkomme Krav af en saadan Art, at man ved en nærmere fælles Overvejelse af hele Spørgsmaalet kommer til det

Resultat, at nogle af Laanebegæringerne bør gaa ud.

Det er dernæst Tanken fra Ministeriets Side at nedsætte et lille sagkyndigt Udvalg til at overveje de Arbejders Art og Omfang, som der kan blive Tale om at give Statstilskud til. Det maa jo være Arbejder, der fortrinsvis er egnede til at imødegaa Arbejdsløshed. Ligeledes maa det overvejes, om Overslaget er af en tilbørlig økonomisk Art, og om der er Sikkerhed for, at Arbejderne kan blive færdige indenfor det Tidrum, der er fastsat. Det er noget, der har medført, baade for Kommunerne og for Staten, meget forøgede Tilskud, at man i mange Tilfælde ikke har kunnet faa Arbejdet færdigt indenfor den Tid, man havde forventet. Grundene hertil har været forskellige. Ofte har Grunden været den, at der har været mange Arbejdsstandsninger, f. Eks. ved Byggeforetagender. Det er Tanken, at der i paakommende Tilfælde — jeg skal nævne som Eksempel et stort Byggeforetagende her i København — inden Statstilskuddet bliver givet, vil blive ført Forhandling baade med Arbejdsgiverne og med Arbejderne. Jeg tænker her særlig paa Overslagets Mesterfortjeneste, paa Leverandørernes Forhold og paa, om der kan ventes tilsvarende Bestemmelser — men i modsat Retning — som dem, der har været tidligere, hvor Leverandører tog Forbehold overfor de stigende Priser, saaledes at der nu gives de af det offentlige støttede Foretagender Fordel af nedadgaende Priser. Endelig skal der føres Forhandlinger om at undgaa Arbejdsstandsninger og om, at eventuelt opdukkende Stridsspørgsmaal henvises til Voldgift.

Der har under de Forhandlinger, der har været førte, vist sig, maa jeg sige, en stærk Interesse fra de forskellige Sider for, at man faar saadanne Arbejder i Gang, og ogsaa en Følelse af, at det under disse ekstraordinære Forhold, hvor det offentlige vedblivende i saa stor Udstrækning skal bidrage til at faa Arbejder i Gang, er berettiget at stille særlige Krav om Sikkerhed, saaledes som jeg her har omtalt. Under de Forhandlinger, jeg har ført med Tillidsmænd fra Arbejderne, har jeg ogsaa faaet Indtryk af, at de har Forstaaelse af det berettigede i de Ønsker, jeg saaledes har fremsat.

Det er altsaa Ministeriets Haab først og fremmest, at man ved at faa saadant Arbejde i Gang ude omkring i Landet, og i den fornødne Udstrækning ogsaa inde i Byerne, i vid Udstrækning kan imødegaa den mere og mere truende Arbejdsløshed.